

Единъ отъ нашитѣ видни благодѣтели по народната ни просвѣта е *Петъръ Н. Кермекчиевъ*. Той произхожда отъ видното търновско сѣмейство Кермекчиеви. Баща му х. Ненчо ималъ кантора въ „Бал-Капанъ“ (Цариградъ) и търгувалъ съ кожи и други произведения главно съ Лайпцигъ. Майката на Кермекчиева се казвала Райда. Тя произхождала отъ бѣлно, но почтено сѣмейство. Х. Ненчо не оставалъ чужда за народнатѣ ни работи. Възхитенъ отъ султанъ Меджитовия танзиматъ за религиозна свобода и политическо равноправие въ Турция, той го напечаталъ и разпространилъ изъ цѣла България. Петъръ Н. Кермекчиевъ билъ единъ отъ петѣтъ му сина. Той се родилъ прѣзъ 1826 год. въ Търново, гдѣто и получилъ първоначалното си образование въ гръцко училище, понеже е нѣмало българско. Още отъ малкъ П. Кермекчиевъ проявилъ бистъръ умъ и голѣма любознателность, качества, които твърдѣ много радвали баща му, защото послѣдниятъ искалъ да направи сина си ученъ и човѣкъ на българското дѣло. Заради това прѣзъ 1844 год. той го изпратилъ въ Цариградъ да слѣдва въ колежа „Рефорпу“ на Бейоглу, дѣто прѣстоялъ до 1848 год. Въ тоя колежъ младиятъ Кермекчиевъ добилъ сръдно образование, като при това изучилъ и нѣколко чужди езика, обстоятелство, което го е правело твърдѣ годенъ да търгува съ чужди народи. Прѣзъ слѣдующата година Кермекчиевъ се завърналъ въ Търново, дѣто прѣзъ сжщата година дошелъ и полякътъ Кошутъ, който намѣрилъ въ лицето на Кермекчиева образованъ, интелигентенъ българинъ и приятенъ събесѣдникъ, та се и сблизилъ съ него. За споменъ на тая дружба, Кошутъ подарилъ Кермекчиеву два пищова съ монограми. Около 1854 год. Кермекчиевъ е заемалъ секретарска длѣжностъ въ Шуменъ, къмъ 1860 год. заминалъ въ Русия, за да добие търговско образование, а заемалъ е и секретарска длѣжностъ при